

EUROPAPARLAMENTETS UTFRÅGNINGAR
SVAR PÅ FRÅGOR TILL DEN NOMINERADE
KOMMISSIONSLEDAMOTEN

Neelie Kroes

(Konkurrens)

Del A – Allmänna frågor

I. Personligt och yrkesmässigt

1. *Vilka aspekter av dina personliga kvalifikationer och yrkeserfarenhet anser du ha varit särskilt relevanta för din nominering och för din eventuella roll som kommissionsledamot?*

I samtalen med den nederländska regeringen och ordföranden för den tillträdande kommissionen om nomineringen av mig och om fördelningen av ansvarsområden, betonade alla berörda mitt personliga engagemang för den europeiska integrationen, min yrkesbakgrund och mina personliga meriter. De betraktade dessa kvaliteter som betydelsefulla för min framtida roll som kommissionsledamot, särskilt på området konkurrensfrågor som jag får ansvar för. Det är med glädje som jag kommer att ta itu med dessa frågor.

Mitt engagemang för den europeiska integrationen har spelat en viktig roll i hela mitt liv. Jag är fast övertygad om att integrationen i stor utsträckning har gynnat unionsmedborgarna och att det också fortsättningsvis kommer att vara så. Det har tvivelsutan visat sig vara det bästa sättet att garantera välbefinnande och välfärd för alla européer. Jag är övertygad om att ytterligare integration också är den bästa vägen framåt och att den kan bli en utmärkt grund för att möta människors behov i morgondagens Europa.

Den inre marknaden är en hörnsten i den europeiska integrationen och den måste fungera effektivt och utan hinder om den skall kunna erbjuda praktiska, påtagliga fördelar i vardagen. Detta innebär att människors lika tillgång till fördelarna och samma konkurrensvillkor är avgörande för framgång. Denna djupa övertygelse kommer fortsatt att vara min ledstjärna i mitt arbete för unionen de närmaste åren. Jag känner starkt för att föra Europeiska unionen och medborgarna närmare varandra.

Min yrkesbakgrund omspannar ett vitt spektrum av erfarenheter från forskning, politik och näringsliv. Den vida överblick som en så bred erfarenhet ger innebär att jag förmår betrakta

frågor ur alla synvinklar. Jag tror att den fördjupade kunskap som den har givit mig kommer att vara mycket användbar i mitt arbete som kommissionsledamot.

Min vetenskapliga utbildning har fått mig att utveckla den analytiska förmåga som krävs för att kunna bena ut problem på ett grundligt sätt. Denna vetenskapliga bakgrund kommer också att vara värdefull vid utarbetandet av helhetslösningar.

Min bakgrund inom politiken – som nederländsk minister för transport, offentliga anläggningar, vattenförsörjning och telekom – har lärt mig hur viktigt det är att veta hur man avgör vad som är möjligt och vad som inte kan uppnås genom politiska beslut. Det har också givit mig en ingående, konkret kunskap om hur Europeiska unionen fungerar. I egenskap av minister deltog jag i många rådsmöten och under det nederländska ordförandeskapet i rådet deltog jag aktivt i de rådsmöten som berörde mina ansvarsområden. Det mest centrala är ändå att min politiska erfarenhet har lärt mig hur viktigt det är med demokratisk legitimitet i beslutsprocessen och hur avgörande det är att ha ett effektivt parlamentariskt system.

Slutligen har mina erfarenheter från näringslivet lärt mig att bedöma de praktiska resultaten av politiska beslut inom företagets dagliga verksamhet. Detta kommer jag att kunna använda i mitt arbete som kommissionsledamot. Och det kommer att vara avgörande i arbetet med konkurrensfrågorna som blir mitt ansvarsområde.

Jag har för avsikt att utnyttja mina personliga färdigheter för att bidra till att kommissionens arbete generellt blir en framgång. Jag är nämligen övertygad om att kommissionen inte kan vara framgångsrik om den inte arbetar som ett lag och jag trivs som lagspelare. Jag upplever också att beslutsamhet, som är ett drag i min personlighet, tillsammans med en stark vilja att finna fungerande lösningar kommer att vara välkomna inslag i kommissionen. Slutligen anser jag att min självständighets- och ansvarskänsla är kvaliteter som är särskilt relevanta för kommissionen.

II. Oberoende

2. *Hur skulle du beskriva din skyldighet att vara oberoende i ditt arbete, och hur avser du konkret att tillämpa denna princip?*

Denna skyldighet är tydligt uttalad i fördraget och för min del stöder jag den principen till fullo. Av artikel 213 framgår det entydigt att "ledamöterna av kommissionen skall i gemenskapens allmänna intresse fullgöra sina skyldigheter under full oavhängighet. Vid fullgörandet av dessa skyldigheter skall de inte vare sig begära eller ta emot instruktioner från någon regering eller något annat organ." De skall avhålla sig från varje handling som är oförenlig med deras skyldigheter. Där fastslås också följande: "ledamöterna av kommissionen får inte under sin ämbets tid utöva någon annan avlönad eller oavlönad yrkesverksamhet." Detta innebär att ledamotens personliga intressen skall deklarerats och bedömas på tillämpligt sätt. Syftet är att hindra externa krafter från att på otillbörligt sätt påverka beslutsprocessen och jag stödjer till fullo detta synsätt.

Dessa bestämmelser är en förutsättning för en framgångsrik kommission som uppfyller de högsta tänkbara krav på integritet och öppenhet och jag avser att till fullo hålla mig till dem. Jag skulle vilja understryka att oberoende inte är något nytt för mig. I egenskap av minister insåg jag att allt politiskt ansvar bygger på fullständigt oberoende och opartiskhet. Oberoende går hand i hand med fullständig öppenhet och insyn. Mot bakgrund av den övertygelsen har jag lämnat alla åtaganden inom näringslivet och jag kommer att deklarera mina finansiella intressen.

Oberoendet är avgörande för hela kommissionen. Men detta gäller i än högre grad kommissionsledamoten med ansvar för konkurrensen som skall garantera en sund konkurrens och lika möjligheter. Detta ansvar stärker behovet av en kommissionsledamot med ansvar för konkurrens som kan agera oberoende och öppet.

3. ***Kan du detaljerat redovisa dina aktuella affärsmässiga, ekonomiska och politiska intressen och uppdrag, och eventuella andra engagemang som kan kollidera med dina kommande arbetsuppgifter?***

Enligt uppförandekodexen för kommissionens ledamöter skall dessa lämna en fullständig redovisning för alla affärsintressen och tillgångar som kan leda till intressekonflikter i ämbetsutövningen. Jag är helt ense med dessa regler och de principer som ligger till grund för den och jag skall naturligtvis lämna en fullständig deklARATION. Mitt starka engagemang för öppenhet och oberoende ligger helt i linje med kommissionens kodex. Därför har jag beslutat att följa reglerna till punkt och pricka. Jag har lämnat alla andra engagemang för att fullständigt bryta med såväl tidigare affärsmässiga och ekonomiska intressen som yrkesverksamhet, för att helt oberoende kunna ta mig an mina framtida uppgifter som kommissionsledamot. Ingen av mina nuvarande uppgifter krockar med mitt kommande uppdrag som kommissionsledamot med ansvar för konkurrensen.

De deklarasuppgifter som jag lämnat granskas för närvarande av ordföranden med tanke på mitt ansvarsområde. De är offentligtgjorda och tillgängliga för alla.

III. Europeiska unionens framtid

4. ***Det är tydligt att innan fördraget om konstitutionen har ratificerats är kommissionen och dess ledamöter bundna av de existerande fördragen. Men när nu fördraget om konstitutionen har antagits, vilka åtgärder anser du att kommissionen redan nu kan vidta, utan att vänta på den formella ratificeringen?***

Fördraget om en konstitution innebär ett imponerande steg i arbetet med den europeiska integrationen. Resultatet av först Europeiska konventets och sedan regeringskonferensens arbete är ett fördrag som effektiviserar unionen och stärker dess demokratiska legitimitet och öppenhet. Jag hoppas och tror att detta fördrag kommer att träda i kraft under denna kommissions mandatperiod och kommissionen kommer att behöva ha detta i åtanke i sitt arbete.

När fördraget om konstitutionen träder i kraft innebär det slutet på konventets intensiva och öppna redovisade arbete med utkastet till den, som också gav medborgarna och det civila samhället stora möjligheter att lämna sitt bidrag. Resultatet kommer nu att läggas fram för godkännande i medlemsstaterna. Så det är nu de nationella regeringarna, vilka undertecknat fördraget om en konstitution, som ansvarar för att processen fullföljs på ett tillfredsställande sätt. Men kommissionen har också en roll att spela i denna process, som också inbegriper folkomröstningar i många medlemsstater. Kommissionens uppgift är att informera allmänheten om alla aspekter av den europeiska integrationen. Med detta i åtanke anser jag att kommissionen absolut och på ett tydligt och opartiskt sätt skall informera EU-medborgarna om det faktiska innehållet i och innebörden av konstitutionsfördraget. Detta ställer höga balanskrav och det kräver engagemang samtidigt som man måste undvika otillbörlig inblandning i nationella debatter.

När konstitutionen trätt i kraft kommer många aspekter av fördraget att kräva ytterligare genomförandeåtgärder och dessa måste i de flesta fall antas på grundval av ett förslag från kommissionen. För att bana vägen för fördraget som träder i kraft efter ratificeringen och se till att övergången till fördragets bestämmelser verkligen äger rum, bör kommissionen inleda nödvändigt förberedelsearbete. I fördraget ges en uttalad möjlighet till sådant förberedelsearbete, exempelvis på området för unionens yttre åtgärder. Regeringskonferensen fastslog att kommissionen, den höge representanten och medlemsstaterna skall inleda det nödvändiga förberedelsearbetet på området snarast möjligt. Men också på andra områden kan mycket värdefullt arbete göras i förväg – exempelvis förberedelser av lagen om ”medborgarinitiativ” och handhavandet av fördragets praktiska aspekter, t.ex. förberedelserna för undertecknandet av Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna.

Särskilt viktigt för konkurrensens vidkommande är det faktum att konstitutionen omfattar stadgan om de grundläggande rättigheterna. På konkurrensområdet tillämpar kommissionen gemenskapslagstiftningen direkt på företag och företagssammanslutningar. Detta har redan givit Europeiska gemenskapernas domstol tillfälle att utarbeta normer för grundläggande rättigheter i företagsmål. I synnerhet företagets rätt till försvar utarbetats i detalj och omfattar exempelvis rätten att framlägga sin ståndpunkt, att få tillgång till handlingar och annat. Inom kommissionen kommer vi fortsatt att granska efterlevnaden av dessa normer och därigenom också garantera att fördraget om den kommande konstitutionen respekteras.

På ett mer allmänt plan bör kommissionen i alla sina åtgärder och förslag till fullo arbeta med inställningen att den nya konstitutionen kommer att träda i kraft. Alltid när så är möjligt och lämpligt skall konstitutionens anda efterlevas. Jag har för avsikt att låta detta bli en viktig del av mitt arbete och jag kommer att eftersträva att i förväg förverkliga lämpliga förbättringar som finns i konstitutionsfördraget samtidigt som de nationella ratificeringsprocesserna respekteras.

5. ***Lissabonstrategin är en tioårsstrategi som ska göra EU till världens mest dynamiska, konkurrenskraftiga och hållbara ekonomi till år 2010. Lissabonstrategin vilar på tre pelare för hållbar utveckling: ekonomi, socialpolitik och miljö. Ditt mandat löper fram till just år 2010. Vad skulle du göra som kommissionsledamot för att snabba upp framstegen mot Lissabonmålen, och vilka anser du vara de högst prioriterade åtgärderna?***

Den största ekonomiska utmaning som Europeiska unionen står inför under den nya kommissionen är att se över och gjuta nytt liv i Lissabonstrategin för att uppnå hållbar ekonomisk tillväxt. Det finns ingen patentlösning på detta, men genom att se till att vi enas om en färdplan som är inriktad på strategiska prioriteringar, realistiska mål och resultatindikatorer, tror jag att stora steg kan tas mot Lissabonstrategins mål under andra halvan av den tioåriga tidsram som fastställts.

En tydlig färdplan kommer att ge processen ny fart. Det bästa sättet att göra detta är enligt min mening att bygga på den styrka som redan finns inom unionen med 25 medlemsstater. Detta kan exempelvis ske genom att stärka forskning, innovation och företagande, genom att till fullo förverkliga den inre marknaden – varvid ett helhetsgrepp måste tas – och reformer av arbetsmarknaderna, inrättande av nätverk på EU-nivå, förbättrad utbildning och utnyttjande av synergieffekter från det miljöpolitiska området. För att Lissabonstrategins mål skall kunna uppfyllas, krävs också bättre interaktion mellan gemenskapens olika politikområden så att de

drar åt samma håll. Därför behöver vi ett paket där balans råder mellan ekonomiska, sociala och miljöpolitiska åtgärder som sammantaget kan bidra till att förverkliga den europeiska socioekonomiska modellen.

För att Lissabonstrategin skall lyckas måste den, enligt min mening, fungera övergripande så att konkurrensen och sammanhållningen – dvs. mellan såväl regioner som medborgare – stärker varandra och tillväxten bygger på solidaritet. En annan prioritering måste därför vara att utveckla bättre sätt att inbegripa alla berörda parter, särskilt EU-medborgarna.

I detta sammanhang anser jag det vara viktigt att erkänna att konkurrens och konkurrenspolitik spelar en central roll i arbetet med att uppnå Lissabonmålen. Konkurrenspolitiken måste först och främst eftersträva att bidra till att den inre marknaden fullbordas och befria den europeiska ekonomin från de mest skadliga snedvridningarna av konkurrensen. I det avseendet är kontrollen av statligt stöd och koncentrationer inte några godtyckliga åtgärder; kommissionen måste behandla de fall som anmäls till den. Min främsta prioritering på dessa områden vore att se till att kommissionen effektivt kan ta sig an de fall av stöd och koncentrationer som riskerar att ha störst negativ effekt på konkurrensen i Europa. På antitrustområdet där kommissionen har avsevärd bestämmanderätt och därför kan arbeta mer effektivt, skulle jag föreslå att kampen mot karteller får förbli den mest prioriterade uppgiften. Kampen mot karteller får omedelbara och positiva effekter, eftersom den leder till sänkta priser samt ökar kvaliteten och urvalet.

På liknanden sätt bör konkurrenspolitiken komplettera och stärka andra åtgärder som bidrar till Lissabonstrategin. I detta avseende är det synnerligen viktigt för oss att se till att konkurrensen fungerar effektivt inom de nyligen avreglerade nätverkssektorerna såsom post, energiförsörjning, transporter och telekommunikation. Avregleringar som stötts med en effektiv konkurrenspolitik ger företagen och i slutändan konsumenterna tydliga långsiktiga fördelar. Avregleringen av telekomsektorn är ett gott exempel: sedan den fullständiga avregleringen av marknaderna under 90-talet, har avskaffandet av monopolet lett till ökad innovation och nya operatörer har kommit in på marknaden med attraktiva tjänster och konkurrenskraftiga priser. Som ett resultat därav har den allmänna kvaliteten på telekommunikationstjänster höjts, medan konsumentpriserna på telefonsamtal och Internetanslutningar har sjunkit dramatiskt. Samma sak gäller luftfarten, där avregleringen har lett till lägre priser och en mer demokratisk tillgång till flygresor. Vad gäller energisektorn, kan positiva effekter väntas även om det förmodligen ännu är för tidigt att mäta deras inverkan.

Inom dessa sektorer måste konkurrenspolitiken hålla under uppsikt den pågående avregleringsprocessen för att motverka att befintliga aktörer på respektive marknader inte upprättar nya hinder eller tillämpar restriktiva strategier för att skydda sig själva mot nya aktörer och/eller förebygga olämpliga regleringar eller t.o.m. statligt stöd. Dessutom anser jag att vi utöver traditionellt reglerade nätverksbranscher skall ha en allsidig kontroll av alla marknader för att avgöra om konkurrensen fungerar ordentligt och om den ger företag och konsumenter fördelar i form av bättre konkurrenskraft respektive bättre varor och tjänster till lägre priser. Detta gäller särskilt i sektorer där de berörda företagens självreglering spelar en viktig roll, exempelvis inom de fria yrkena, där jag anser det vara mycket viktigt att uppnå en balans mellan berättigad reglering i allmänhetens intresse och upphävande av nya begränsningar som inte kan motiveras av allmänintresset och som hindrar konkurrensen.

6. Hur avser du att förbättra kommissionens image gentemot allmänheten?

Jag är fast övertygad om att den nya kommissionen måste förbättra allmänhetens bild av den egna institutionen och Europeiska unionen i allmänhet. Den tillträdande kommissionens ordförande har redan ägnat mycket uppmärksamhet åt detta. Han har vidtagit praktiska åtgärder för att förbättra kontakterna med den europeiska allmänheten genom att utse en vice ordförande med särskilt ansvar för detta område. Men arbetet med att förbättra allmänhetens bild är ett kollektivt ansvar och jag vill gärna bidra till det.

Opinionsundersökningar visar att allmänhetens kunskaper om kommissionen är förhållandevis goda jämfört med övriga EU-institutioner, bortsett från Europaparlamentet. Vad gäller förtroendet framgår att 47 % av de intervjuade har förtroende för kommissionen (27 % har det inte). Det har visserligen sjunkit något sedan 2001, men det bör noteras att dessa nivåer är högre än övriga nationella institutioner och EU-institutioner (efter Europaparlamentet). Icke desto mindre finns det en stor potential för förbättringar. Jag avser att bidra till detta på alla sätt jag kan. Jag anser att arbetet med att förbättra den offentliga bilden av kommissionen är intimt förknippat med förbättringen av bilden av hela unionen. I min roll som kommissionsledamot kommer jag därför att förbättra den offentliga bilden av kommissionen samtidigt som jag noggrant kommer att hålla ögonen på den offentliga bilden av hela unionen.

För att uppnå detta mål måste alla berörda aktörer inom unionen engagera sig personligen. Kommissionsledamöter, parlamentsledamöter, nationella regeringar och deras ledamöter har en kollektiv uppgift att arbeta hårt för att korrigera den rådande bilden av en ansiktslös och avlägsen union. Utmaningen att på ett öppet sätt förklara behovet av och fördelarna med den europeiska integrationen är enorm. Det innebär att man måste närvara så mycket som möjligt ute på fältet. Detta kräver att vi ständigt anstränger oss för att delta i de nationella debatterna i våra respektive hemländer och att vi aktivt framhåller och förklarar unionens verksamhet. Det innebär att kommissionsledamöterna måste visa hur deras ansvarsområden bidrar med ett mervärde. I detta sammanhang har kommissionen ett särskilt ansvar för konstitutionsfördraget som erbjuder möjligheter till en långtgående granskning från de nationella parlamentens sida. Jag är fast övertygad om att effektiva strukturer för samarbete bör inrättas och förbättras inom kommissionen.

Arbetet med att förbättra den offentliga bilden av kommissionen kommer också att kräva en effektiv och öppen förvaltning. Jag anser att kommissionen bör inrikta sig på sund och öppen förvaltning i både de politiska och ekonomiska frågor som den ansvarar för. Det är vårt enda sätt att visa hur effektivt och öppet Europeiska unionen arbetar för att möta deras dagliga krav.

För kommissionen innebär detta särskilt att den måste förklara sina initiativ för allmänheten. Jag har alltid betraktat detta som viktigt och jag har personligen riktat uppmärksamheten mot detta under min tid som minister i den nederländska regeringen. Kommunikation måste vara en integrerad del i beslutsfattandet och man bör utarbeta effektiva kommunikationsstrategier för de stora politiska initiativen. Samordningen inom kommissionen kommer att stärkas ytterligare för att maximera de kommunikativa satsningarna. För att uppnå detta bör kommissionen inte försumma några instrument. Den bör använda alla modernakommunikationsformer för att nå ut till såväl allmänhet som media.

Både avdelningarna vid EU:s huvudkontor i Bryssel och kommissionens representationer utomlands har ett ansvar för att snabbt och effektivt tillhandahålla balanserad och tillförlitlig information. De bör vara tillgängliga för att besvara frågor och hjälpa till att skilja fakta från fiktion.

Detta innebär också krav på kommissionen och dess ledamöter. Arbetet med att förbättra den offentliga bilden är intimt förknippat med hur kommissionen fungerar och hur dess ledamöter sköter sina uppgifter. Jag är besjälad av tanken på kommissionsledamöterna som lysande exempel på integritet och öppenhet. Arbetet med att förbättra den offentliga bilden av kommissionen börjar med obestridligt ledarskap grundat på de högsta moraliska värderingar.

IV. Demokratisk redovisningsskyldighet gentemot Europaparlamentet

7. Hur ser du på din redovisningsskyldighet gentemot Europaparlamentet?

Europaparlamentet är den enda av EU-institutionerna som är direktvald av medborgarna och som därför åtnjuter fullständig demokratisk legitimitet. Europaparlamentets demokratiska ansvarighet är en grundläggande aspekt av gemenskapsmetoden. På samma sätt är kommissionens och dess ledamöters ansvarighet ett avgörande inslag i kommissionens politiska legitimitet. Därför är parlamentets godkännande och stöd av kommissionens politik det helt avgörande för att EU skall kunna komma närmare medborgarna.

Låt mig i detta sammanhang erinra om och visa mitt stöd för det åtagander som ordförande Barroso gjorde inför parlamentet den 21 juli om ett ”partnerskap med parlamentet”, där han underströk att en nära och positiv relation mellan kommissionen och parlamentet är nödvändig, samtidigt som deras respektive roller och ansvarsområden respekteras.

Jag kommer löpande att söka parlamentets stöd för kommissionens politik på konkurrensområdet. Jag förstår att parlamentet traditionellt har givit ett starkt stöd till detta viktiga politikområde och jag kommer att göra mitt yttersta för att genom samarbete på hög nivå vidmakthålla denna relation. Detta samarbete kommer att omfatta regelbunden dialog mellan mig och parlamentet, direkt information om alla politiska initiativ eller lagstiftningsförslag från mig, parlamentsledamöternas möjlighet att kontakta mig, min vilja att lyssna till parlamentets synpunkter och att betrakta dem som en viktig faktor i utövandet av mina ansvarsuppgifter.

Detta samarbete kommer att ske helt i enlighet med kommissionens åtaganden i ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen. Låt mig därvid särskilt understryka principen att varje kommissionsledamot skall bära det politiska ansvaret för åtgärderna inom sitt eget behörighetsområde, utan att det påverkar kommissionens kollegialitetsprincip. Jag åtar mig att inför parlamentet redogöra för mina åtgärder, såväl när det gäller definitionen och genomförandet av konkurrenspolitiken som utformandet av den.

a) *Från rent politisk synpunkt: anser du att om en utfrågning leder till ett negativt resultat så bör den föreslagne kommissionsledamoten dra tillbaka sin kandidatur?*

Jag uppfattar utfrågningarna som ett viktigt led i det förfarande som parlamentet lagt fast som en del av godkännandeprocessen. Det är ett viktigt förfarande och jag deltar med största allvar. Det skall utgöra grunden för ett ömsesidigt förtroende och en öppenhet som bör känneteckna våra framtida förbindelser. Om en sådan grund saknades, vore det svårt för kommissionen att lyckas i sitt arbete och det vore ett svårt slag mot den nya kommissionens legitimitet.

Ytterst är det kommissionens ordförande som ansvarar för att göra en lämplig utvärdering och dra sina slutsatser om en utfrågning leder till ett negativt resultat och det har också fastställts som en princip i ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen.

I enlighet med detta kan ordföranden uppmana en ledamot av kommissionen att avgå om parlamentet har uttryckt bristande förtroende för denne.

Jag skulle också vilja betona att den tillträdande kommissionens ordförande har lovat att han inte kommer att tveka att uppmana en ledamot att avgå om denne inte räckt till eller misslyckats med de uppgifter som enligt fördraget åligger honom eller henne, vilket gäller både utfrågningarna och ledamöternas dagliga arbete under den nya kommissionens mandatperiod.

Sammanfattningsvis är det min bestämda uppfattning att såväl föreslagna som tillträdda kommissionsledamöter skall svara på vederbörligt sätt på alla sådana krav från kommissionens ordförande.

b) *I vilken utsträckning anser du dig ansvarig för svar från dina tjänstemän till parlamentet på frågor från utskottet för framställningar eller andra ansvariga utskott? I vilken utsträckning anser du dig ansvarig för att förklara eller motivera kommissionens tidigare agerande, eller brist på agerande?*

Jag anser att bestämmelserna i ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen skall tjäna som riktlinjer på detta område. Där fastställs att ”utan att kommissionens kollegialitetsprincip påverkas, skall varje kommissionsledamot ta politiskt ansvar för verksamheten på det område som han eller hon är ansvarig för.” Jag avser att till fullo ta detta ansvar.

Det är min bestämda uppfattning att jag ansvarar inför både kommissionen och Europaparlamentet för alla mina egna och min avdelnings beslut. Jag kommer personligen att avkräva min generaldirektör ansvar för att de riktlinjer, som beslutas av kommissionen och mig själv, genomförs på vederbörligt sätt. Jag kommer också att hålla honom ansvarig för förvaltningen av generaldirektoratet i enlighet med principerna för delegerade befogenheter.

Jag kommer att se till att jag får heltäckande information från min avdelning och min föregångare om omfattningen av arbetet som kommissionsledamot med ansvar för konkurrens och vilka olika ansvarsområden, problem och risker som är kopplade till denna uppgift. Om problem upptäcks kommer jag att göra en noggrann undersökning av situationen och om nödvändigt åtgärda den. Enligt min mening är det av avgörande betydelse – i synnerhet med tanke på öppenhet och ansvarighet – att hålla parlamentet à jour om betydelsefulla ändringar eller anpassningar som jag anser viktiga.

c) *Hur uppfattar du begreppet politiskt ansvar gentemot parlamentet för ditt (dina) generaldirektorats aktiviteter? Vilka åtgärder ämnar du vidta för att tillse att ditt (dina) generaldirektorat är välskött(a)?*

I enlighet med mitt svar på föregående fråga avser jag att till fullo hålla mig till bestämmelserna i ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen. I detta ramavtal fastslås otvetydigt att jag är ansvarig för alla aktiviteter på mitt ansvarsområde. Detta ansvar gäller också inför kommissionen.

Internt kommer jag att hålla mitt generaldirektorat ansvarigt för att de riktlinjer som kommissionen och jag fastslår genomförs enligt. Detta gäller särskilt i fråga om skötseln av generaldirektoratet i enlighet med den delegering av befogenheter som anges i tjänsteföreskrifterna, budgetförordningen, förfarandereglererna och de regler som fastställts

inom ramen för den administrativa och ekonomiska reformen av kommissionen i allmänhet. Vid sidan av dessa formella bestämmelser anser jag definitivt att kontakterna med de avdelningar som jag ansvarar för bör styras av lojalitet, ömsesidigt förtroende och fullständig öppenhet samt god kommunikation och laganda.

Jag avser att vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att mitt generaldirektorat förblir välskött. För att uppnå detta kommer jag att utgå från nuvarande ramar och vidta ytterligare åtgärder om det skulle behövas. Under min tid som kommissionsledamot kommer jag dessutom att på nära håll följa upp det faktiska genomförandet av dessa åtgärder. För förvaltningen av GD Konkurrens innebär detta att jag kommer att utarbeta riktlinjer som skall följas av generaldirektoratet i genomförandet av konkurrenspolitiken på ett sätt som är förenligt med den generella politiken och Europeiska unionens lagstiftning. Inom ramen för en samarbetsanda som först och främst grundar sig på lojalitet, förtroende och öppenhet kommer jag personligen att ansvara för att generaldirektoratet förblir välskött och att de fastslagna riktlinjerna följs. För att uppnå detta kommer jag att tillsammans med generaldirektören noggrant kontrollera att mina instruktioner genomförs på vederbörligt sätt. Jag ämnar organisera mitt arbete på ett sådant sätt att jag fortlöpande informeras om verksamheten inom mitt direktorat, särskilt om den riktning som föreslås i alla större beslut.

8. *Hur viktigt anser du det är att implementera samarbetet mellan institutionerna (kommissionen-parlamentet), särskilt med de relevanta parlamentsutskotten i ditt kompetensområde? Vad innebär öppenhet för dig i denna nya situation, när det gäller lagstiftningsförfarandet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen, och i allmänhet när det gäller relationerna mellan institutionerna?*

Jag fäster största vikt vid ett solitt och effektivt interinstitutionellt samarbete. Detta bör grunda sig på gemenskapsmetoden, som har visat sig avgörande för framgångsrikt beslutsfattande inom Europeiska unionen. Jag är övertygad om att ett djupgående politisk förbindelse mellan kommissionen som verkställande organ och parlamentet som den institution som utövar den demokratiska kontrollen på ett positivt sätt garanterar effektiviteten och legitimiteten i beslutsfattandet inom EU. Det är min fasta övertygelse att öppenhet och insyn, ömsesidigt förtroende, effektivitet, ständig dialog, regelbunden rapportering, informationsutbyte och gemensamma avsikter att prestera påtagliga resultat till förmån för Europa och medborgarna är nödvändiga aspekter av allt sådant interinstitutionellt samarbete.

Jag åtar mig att till fullo genomföra bestämmelserna i gällande avtal och lagar. Jag kommer till fullo att efterleva fördragets bestämmelser om förbindelserna mellan kommissionen och parlamentet. Detta gäller också övriga åtaganden som kommissionen gjort, inklusive ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen samt det interinstitutionella avtalet om förbättrad lagstiftning som jag anser vara ytterligare ett avgörande steg mot att stärka förbindelserna mellan parlamentet, rådet och kommissionen, särskilt i fråga om bättre samordning mellan de tre institutionerna i lagstiftningsarbetet.

Jag avser närmare bestämt att konsolidera och förbättra befintliga förbindelser mellan mig själv och berörda utskott i Europaparlamentet. Jag kommer att fortsätta nuvarande praxis med dialog, närvaro vid relevanta möten och fullständigt informationsutbyte. Allt detta för att ta hänsyn till utskottens och parlamentets synpunkter.

I praktiken innebär detta att jag i möjligaste mån kommer att vara tillgänglig för utskottsledamöter för att besvara frågor och delta i utskottsmöten. Jag kommer också att göra mitt yttersta för att inrätta kanaler för direktkommunikation mellan parlamentsledamöterna,

mig själv och mina medarbetare, att noggrant lyssna till deras synpunkter och att snabbt tillhandahålla tydlig information. Jag kommer ständigt att hålla övriga institutioner informerade om mina insatser i lagstiftningsarbetet.

Jag ser de kommande utfrågningarna i Europaparlamentet som ett välkommet sätt att påbörja uppbyggnaden av ett gott samarbete med parlamentets utskott. Jag när en allvarlig förhoppning om att denna relation kommer att vara fruktbar och grundad på ömsesidigt förtroende och respekt. Jag åtar mig att göra allt i min makt för att uppnå dessa mål.

Låt mig avslutningsvis säga någonting om öppenheten som jag anser vara av största vikt, eftersom den borde vara den vägledande principen för varje styresorgan. Öppenhet är en garanti som gör att allmänheten närmare kan följa och delta i beslutsprocessen. Det är en garant för att förvaltningen skall åtnjuta starkare legitimitet, vara mer ansvarstagande inför medborgarna och bidra till att stärka effektivitet och god förvaltning. Öppenheten är viktig för att förbättra kvaliteten på lagstiftningen och genomföra principerna om demokratisk legitimitet, ansvarighet, subsidiaritet, proportionalitet och rättssäkerhet.

Därför anser jag att öppenheten skall vara grunden för ett sunt interinstitutionellt samarbete i båda riktningar. Jag välkomnar de framsteg som gjorts i arbetet med att främja mer öppenhet, insyn och åtkomlighet inom EU-institutionerna, både visavi allmänheten och mellan institutionerna. Jag kommer troget att efterleva principerna och reglerna i förordning 1049/2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning samt i ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen. I enlighet med detta kommer jag under hela mandatperioden att hålla övriga institutioner permanent underrättade om kommissionens arbete på mitt ansvarsområde. Jag kommer att bibehålla och i nödvändiga fall stärka öppenheten och informationsflödet i min dagliga gärning som kommissionsledamot.

V. Ett integrerat jämställdhetsperspektiv

9. *Vilka konkreta åtgärder anser du nödvändiga för att tillse att ett integrerat jämställdhetsperspektiv genomförs i ditt politikområde? Har du en politisk strategi, och vilka ekonomiska och mänskliga resurser anser du behövs för att integrera jämställdheten inom ditt område?*

Jag stöder till fullo idén om könsutjämning på alla politikområden och på det sätt som kommissionen fungerar. Jag lägger stor vikt vid tankarna bakom detta begrepp och jag kommer aktivt att övervaka genomförandet av könsutjämningen både på mitt specifika ansvarsområde och i hela kommissionens arbete.

Inom kommissionen har praktiska åtgärder vidtagits för att genomföra könsutjämningen. Denna princip finns både i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och fördraget om konstitutionen. EU-institutionerna och medlemsstaterna uppmanas att införliva ett jämställdhetsperspektiv på alla politikområden och på alla nivåer inom allt beslutsfattande.

Kommissionen har åtagit sig att internt göra jämställdheten mellan könen ett tydligt mål i sin planering och sin praktiska politik. Kommissionen övervakar regelbundet vilka framsteg som görs och lämnar årliga rapporter till europeiska rådet. Dessutom läggs riktlinjer för politiken årligen fram inom ramen för den strukturerade dialogen med Europaparlamentet. Vi har ännu inte nått målet: vid närmare analys ser vi fortfarande stora olikheter mellan könen på det flesta politikområden. Detta understryker behovet av ytterligare ansträngningar för att jämna ut

olikheterna. Samtidigt finns det påtagliga bevis på långsamma framsteg och minskade olikheter bl.a. i fråga om anställningar. Jag kommer noggrant att följa utvecklingen på fältet för att se till att jämställdheten genomförs i praktiken.

Europeiska kommissionen tillämpar en politik för lika rättigheter i förhållande till sin personal som är inriktad på att främja jämlikhet mellan kvinnor och män, etnisk mångfald och arbete till människor med funktionshinder. I de nya tjänsteföreskrifterna bejakas jämställdheten mellan kvinnor och män formellt och där fastslås också att faktisk fullständig jämställdhet är ett av institutionernas mål. Jämställdhet gäller all personal, oavsett stationering och huruvida de arbetar direkt inom någon av kommissionens avdelningar eller inom någon av dess övriga organ. Denna policy genomförs med hjälp av olika program och åtgärder. De allmänna målen är att fortsätta med en vidareutveckling av en arbetsplatskultur som respekterar bidrag från både kvinnor och män, att erkänna könsskillnader och genomföra initiativ som syftar till att skapa arbetsvillkor som gagnar personal på alla nivåer.

Inom mina avdelningar på GD Konkurrens kommer jag till förmån för generaldirektoratet och hela dess personal att noggrant övervaka genomförandet av kommissionens politik för lika möjligheter, särskilt lika behandling av män och kvinnor. I praktiken finns redan konkreta resultat:

- Enhetscheferna uppmuntras och får stöd för att godkänna ansökningar om deltidsarbete eller tjänstledighet av personliga skäl.
- En betydande andel av våra anslag för tillfälligt anställda reserveras för vikariat i samband med föräldraledighet.
- Inom generaldirektoratet har en särskild arbetsgrupp inrättats (under ledning av vice generaldirektören) med ansvar för sekretariatspersonalens ställning och stöd till den. Gruppen lämnar en årlig rapport till generaldirektoratet om sina initiativ.

Som ett resultat av detta har GD Konkurrens en så stor andel kvinnor på A-tjänster att det är ett av de bäst balanserade inom kommissionen. Jag kommer att bygga vidare på denna praxis. Jag kommer eftersträva att mitt kansli uppnår balans mellan könen eller en övervikt för kvinnorna.